Tây phương và làn sóng cực hữu

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Một làn sóng cực hữu hiện đang lan tràn trong thế giới Tây Phương, báo trước cho những bất ổn đang xảy ra tại các xứ Âu Châu cũng như tại Hoa Kỳ.

Khởi đầu do cuộc Đại Suy Thoái kinh tế năm 2008, các xứ trong Liên Hiệp Âu Châu đi hết từ những khó khăn này sang khó khăn khác. Cuộc khủng hoảng kinh tế đã làm nền móng của Liên Hiệp Âu Châu rạn nứt nhiều và những sai lầm liên tiếp về điều hành của chính quyền trung ương của Liên Hiệp này đặt tại Bruxelles đã đe dọa sự đổ vỡ và sống còn của chính Liên Hiệp Âu Châu.

Được thành lập từ hơn 60 năm trước do sự thúc đẩy từ những đổ nát của Đệ Nhị Thế Chiến và quyết tâm muốn tránh những xung đột giữa các quốc gia Âu Châu, 28 quốc gia đã tham dự Liên Hiệp Âu Châu hay European Union. Các hàng rào biên giới được hủy bỏ, dân chúng toàn quyền đi lại từ xứ này sang xứ khác trong Liên Hiệp Âu Châu mà không cần giấy thông hành. Cũng thế dân các xứ có thể đi làm việc và sống tại xứ khác không hề bị cản trở. Sự thống nhất tiền tệ để dùng một thứ tiền chung là euro đã được 19 quốc gia xử dụng, tạo thành một khối euro có khả năng để cạnh tranh ngay với đồng dollar và sức mạnh kinh tế của chính Hoa Kỳ.

Nhưng việc xử dụng một thứ tiền tệ chung là euro trong khi các chính quyền mỗi xứ vẫn giữ quyền hành riêng của mình để bảo vệ quyền lợi quốc gia riêng mỗi xứ, có lẽ đã làm suy yếu Liên Hiệp Âu Châu thay vì làm Liên Hiệp mạnh hơn lên. Lý do là những xứ mạnh về kinh tế như Đức, Hòa Lan..v.v. nhờ dùng chung tiền euro lại càng mạnh hơn vì xuất cảng được nhiều và lợi hơn. Trong khi đó những xứ yếu kém như Hy Lạp, Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, Ý càng yếu hơn về kinh tế và nợ đầm đìa. Cuộc Đại Suy Thoái năm 2008 đã làm sự phân cách mạnh yếu về kinh tế giữa các quốc gia này càng nhiều hơn. Và đe dọa vỡ nợ của Hy Lạp và bị tống khứ ra khỏi khối euro đã làm sự rạn nứt của Liên Hiệp Âu Châu trở thành trầm trọng và khó gỡ!

Với kinh tế suy thoái, các quốc gia Âu Châu bắt đầu tìm cách để bảo vệ cho quyền lợi riêng của quốc gia mình, không kể đến quyền lợi chung của Liên Hiệp Âu Châu nữa. Đồng thời dân chúng tại mỗi quốc gia này bắt đầu nghiêng về cực hữu, theo khuynh hướng quốc gia cực đoan quá khích và bài ngoại nhiều hơn. Như dân Đức khi thấy phải cứu nguy cho kinh tế của Hy Lạp bằng hết những bơm tiền gọi là bail out này đến bail out khác, đã phản đối và chê trách dân Hy Lạp lười, không chịu làm việc, chỉ ngồi không ăn tiền trợ cấp của chính phủ, đồng thời chỉ tìm cách trốn thuế. Dân Hy Lạp trái lại đã tức giận vì thấy Đức quá khắt khe, đòi Hy Lạp phải thắt lưng buộc bụng tối đa, đã gọi Đức là Nazi, muốn trở lại thời Đức Quốc Xã khi trước, đô hộ Hy Lạp!

Hiện nay tình hình Hy Lạp tương đối đã tạm ổn sau vài lần bơm tiền cứu nguy bail out của Ngân Hàng Âu Châu và Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế. Nhưng kinh tế Hy Lạp vẫn quá yếu kém và đe dọa của xứ này vỡ nợ và tống khứ ra khỏi khối euro gọi là Grexit (viết tắt của Greece exit) lúc nào cũng vẫn còn đè nặng lên sự ổn định của Liên Hiệp Âu Châu.

Dân Hy Lạp và các xứ miền Nam Âu Châu bị thất nghiệp nhiều đã phải bỏ xứ đi tìm việc tại các xứ Âu Châu vùng phía Bắc như Đức, Pháp, Anh.. có nền kinh tế mạnh hơn. Đồng thời với sự mở rộng của Liên Hiệp Âu Châu nhận các quốc gia vùng Đông Âu vào làm hội viên, đã tạo nên làn sóng di dân của các xứ Đông Âu sang Tây Âu để kiếm việc làm. Nhưng phải đến khi phong trào tỵ nạn từ các xứ Hồi Giáo như Syria, Lybia, Afghanistan.. đổ xô sang Âu Châu để tỵ nạn, cuộc khủng hoảng về di dân này mới làm Âu Châu đứng ttrước bờ của vực thẳm cho sự tan rã của Liên Hiệp Âu Châu, cũng như cho làn sóng cực hữu lan tràn khắp các quốc gia của Tây Âu.

Cuộc di dân vĩ đại hàng triệu người từ các xứ Hồi Giáo sang Tây Âu đã gây ra biết bao thảm cảnh của các người dân tỵ nạn chết trên biển Địa Trung Hải khi tìm cách vượt biển từ Syria hay Lybia sang Hy Lạp và từ đó sang Đức, Áo, Pháp, Anh, cũng như các xứ Scandinavia, mạnh về kinh tế. Thủ tướng Angela Merkel vì lòng nhân đạo đã tiếp nhận hàng vài trăm ngàn dân tỵ nạn. Nhưng sự phản đối của dân Đức cực hữu và các vụ bạo động và gây ra tội ác của một số dân tỵ nạn đã làm bà Merkel phải chùn bước và hạn chế dân tỵ nạn vào Đức.

Các quốc gia như Macedonia, Slovenia, Hung Gia Lợi trên đường di dân của tỵ nạn Hồi Giáo cũng đã ngăn cản và dựng nên những hàng rào ngăn chặn tại biên giới. Nhưng dân tỵ nạn vẫn tiếp tục đổ xô vào Âu Châu, hoặc bằng đường biển hoặc bằng ngả Thổ Nhĩ Kỳ đi đường bộ. Bằng mọi cách, cả triệu dân tỵ nạn này tìm đường định cư tại các xứ Tây Âu, gây nên xáo trộn nặng nề cho các quốc gia này và làm làn sóng cực hữu bài ngoại gia tăng mạnh hơn. Các xứ như Áo, Hung Gia Lợi, Ba Lan đã có chính phủ do các đảng thiên về cực hữu thắng thế và nắm quyền, đưa ra những luật chống di dân. Tại Đức và Pháp, các đảng cực hữu chủ trương bài ngoại, chống di dân cũng đã chiếm được nhiều ghế trong Quốc Hội những kỳ bầu cử gần đây. Đặc biệt tại Pháp, đảng National front của Marine LePen đã mạnh hơn rất nhiều so với đảng Xã Hội của Tổng Thống Hollande. Marine LePen có nhiều triển vọng để thắng cử Tổng Thống kỳ tới tại Pháp và biến nước Pháp thành một xứ chống di dân, chống Hồi Giáo, nhất là sau vụ khủng bố tại Paris hồi đầu năm của Islamic State, với một số khủng bố xâm nhập bằng đường theo dân tỵ nạn để nhập cảnh.

Hiện nay gay cấn nhất là vụ dân Anh bỏ phiếu để quyết định có còn ở lại trong Liên Hiệp Âu Châu hay tách rời ra gọi là Brexit (viết tắt của Britain exit). Ngày bỏ phiếu là thứ năm 23 tháng 6. Hai phe thuận và chống hiện ngang ngửa, dù phe đòi Brexit hiện nay có vẻ thắng thế một chút. Nhưng tuần lễ vừa qua, một dân biểu của Nghị Viện Anh là bà Jo Cox đã bị một kẻ theo phe Brexit bắn chết vì bà này chủ trương ở lại trong liên Hiệp Âu Châu. Vụ này có thể làm

thay đổi cuộc diện hay không hiện chưa rõ. Nhưng lý do chính phe đòi tách tời Brexit đưa ra là vấn đề di dân và chủ quyền của Anh khi bị chính quyền Liên Hiệp tại Bruxelles xâm phạm và hạn chế. Nếu phe Brexit thắng, chính quyền của thủ tướng David Cameron sẽ đổ và phe của đảng Bảo Thủ cực đoan sẽ đưa cựu thị trưởng của thành phố Luân Đôn là Boris Johnson, là một tay cực hữu quá khích, lên lập chính phủ mới.

Cuộc bỏ phiếu Brexit này rất quan trọng vì Anh là rường cột như Đức và Pháp cho Liên Hiệp Âu Châu. Một khi Anh ra khỏi Liên Hiệp, cuộc khủng hoảng sẽ bắt đầu và Liên Hiệp Âu Châu sẽ coi như tan vỡ. Các biến động về kinh tế sẽ rất nặng với những phản ứng dây chuyền khắp nơi. Thực sự dù cho dân Anh có bỏ phiếu ở lại, việc Anh đòi đi ra khỏi Liên Hiệp với lý do chính là chống di dân tỵ nạn từ các xứ Hồi Giáo và để giữ chủ quyền cho quốc gia, sẽ là xúc tác rất mạnh cho phe cực hữu của các quốc gia khác như Pháp hay Đức để thắng thế dễ dàng cho các cuộc bầu cử sắp đến tại các quốc gia này.

Thực sự phong trào chống di dân và tỵ nạn Hồi Giáo hiện nay tại Âu Châu và là xúc tác cho sự tan vỡ của Liên Hiệp Âu Châu, đã bắt nguồn từ một quyết định của tổng thống Obama! Trong cuộc nội chiến của Syria, Obama đã đưa ra lằn ranh đỏ cấm nhà độc tài Assad không được dùng vũ khí hóa học. Nhưng khi Hoa Kỳ có bằng chứng là Assad đã vượt qua lằn ranh đỏ, dùng vũ khí hóa học giết hại thường dân, Obama đã chùn tay và muối mặt không cho dội bom thủ đô Damascus để diệt Assad. Quyết định không dính thêm vào bất cứ cuộc chiến tranh nào tại Trung Đông đã làm nội chiến Syria kéo dài với bốn trăm ngàn người chết và cả chục triệu người tỵ nạn. Việc dân Syria liều chết vượt biển Địa Trung Hải hay đi ngang Thổ Nhĩ Kỳ để di dân vào Âu Châu là hậu quả trực tiếp của quyết định sai lầm này của Obama. Tuần lễ vừa qua, bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ đã cho công bố bản văn chống đối quyết định không can thiệp vào Syria của Obama do rất nhiều các viên chức làm việc tại Trung Đông trong bộ Ngoại Giao ký tên. Điều này cho thấy ngay trong chính quyền của Obama, rất nhiều người đã thất vọng và chỉ trích nặng nề chính sách Syria của Obama. Có lẽ đây là thất bại lớn lao nhất của Obama khi không dám can thiệp mạnh mẽ và diệt Assad để cứu hàng vài trăm ngàn người dân vô tội khỏi chết cũng như cả chục triệu dân phải bỏ nhà bỏ cửa để tỵ nạn khốn khổ khắp nơi.

Đây là định luật của những hậu quả không lường trước được. Việc hàng triệu người dân Hồi Giáo tỵ nạn và đổ xô sang Âu Châu đã làm xáo trộn và gây ra bất an cho toàn vùng Âu Châu. Cũng như đã tạo ra phản ứng chống đối của dân các quốc gia Tây Âu và giúp cho làn sóng cực hữu lan tràn khắp nơi. Việc đổ vỡ của Liên Hiệp Âu Châu là điều đương nhiên sẽ phải xảy ra dù cho việc bỏ phiếu sắp đến Brexit của dân Anh có theo chiều hướng nào đi nữa. Và những biến động về kinh tế nếu Brexit thành công sẽ còn gây ra biết bao hậu quả tai hại khác! Tất cả sẽ được qui về một mối là quyết định sai lầm của Obama khi chùn tay và nuốt lời đe dọa của chính mình, không dám diệt Assad!

Tại Hoa Kỳ, việc Donald Trump trở thành ứng cử viên của đảng Cộng Hòa để tranh chức vụ tổng thống với Hillary Clinton cho thấy làn sóng cực hữu đã dâng cao lên tối đa. Trump đòi xây bức tường giữa biên giới Hoa Kỳ và Mễ để ngăn chặn nhập cảnh lậu từ Mễ sang. Cũng như Trump đòi ngăn chặn dân Muslim không được vào đất Hoa Kỳ, nhất là sau vụ thảm sát tại Orlando. Các điều này cho thấy tinh thần bài ngoại, chống di dân tại Hoa Kỳ theo đúng chủ trương cực hữu quá khích, đã được rất đông dân da trắng tại Hoa Kỳ ủng hộ.

Như vậy thế giới Tây Phương với Tây Âu và Hoa Kỳ đều đang đi vào con đường cực hữu với chủ trương chống di dân, giữ quyền lợi cho dân bản xứ, ngầm hiểu là dân da trắng. Cũng như chống lại Hồi Giáo quá khích và khủng bố, bằng mọi cách và tối đa để diệt mối họa khủng bố quốc tế của Islamic State cũng như Al Qaeda.

Tóm lại, làn sóng cực hữu hiện đang lan tràn khắp nơi tại Âu Châu và tại Hoa Kỳ và sẽ còn gây ra nhiều tai họa khắp nơi trong tương lai. Cũng như cuộc chiến với Hồi Giáo quá khích sẽ còn trường kỳ, không bao giờ chấm dứt được!

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng
www.nguyendinhphung.com